

Udkast

Anordning om ikrafttræden for Grønland af børneloven

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 38¹ i børneloven, jf. lov nr. 460 af 7. juni 2001, § 4² i lov nr. 133 af 2. marts 2004 om ændring af lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v. og børneloven (Ændring af grænsen mellem abort og dødfødsel og forenkling af reglerne om registrering af faderskab til dødfødte børn), § 19, stk. 3,³ i lov nr. 622 af 12. juni 2013 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår ansøgning om økonomisk fripladstilskud, meddelelse om valg af læge, ansøgning om navngivning og navneændring, indgivelse af erklæring om faderskab, anmeldelse af cykeltyveri m.v.), § 10, stk. 2,⁴ i lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.), § 8, stk. 3,⁵ i lov nr. 1313 af 27. november 2013 om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven (Assisteret reproduktion som terminologi, dispensationsmulighed vedrørende opbevaringstid for æg, samtykke til behandling samt udvidelse af kredsen af ansvarlige for indberetning af alvorlige uønskede hændelser og bivirkninger i form af genetisk sygdom m.v.), § 4⁶ i lov nr. 485 af 21. maj 2014 om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og børneloven (Simpel vold og seksuelle overgreb som skilsmissegrund m.v.), § 17, stk. 3,⁷ i lov nr. 552 af 2. juni 2014 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, meddelelser, anmodninger og erklæringer til offentlige myndigheder (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening, for så vidt angår ansøgning om byggetilladelse, ansøgning om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær m.v., anmodning om separation og skilsmisse, ansøgning om børne- og ægtefællebidrag, ansøgning om lån til beboerindskud, ansøgning om parkeringslicens og anmodning om attestationer efter lov om Det Centrale Personregister m.v.), § 14, stk. 3,⁸ i lov nr. 1741 af 22. december 2015 om ændring af forskellige lovbestemmelser om klageadgang og kompetence m.v. på det familieretlige område (Ankestyrelsen som familieretlig klagemyndighed m.v.), § 44, stk. 4,⁹ i lov nr. 1711 af 27. december 2018 om ændring af forældreansvarsloven, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Familieretshuset og skærpet fokus på beskyttelsen af barnet i sager efter forældreansvarsloven), § 14, stk. 2,¹⁰ i lov nr. 962 af 26. juni 2020 om ændring af forældreansvarsloven, lov om Familieretshuset, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Afskaffelse af tvungen delt bopæl og opfølgning på etableringen af det nye familieretlige system m.v.) og § 9, stk. 2, 1. pkt.,¹¹ i lov nr. 227 af 15. februar 2022 om ændring af børneloven, navneloven og forskellige andre love (Smidiggørelse af registrering af medmoderskab, fastsættelse af transpersoners forældreskab og navneændring for transpersoner m.v.) bestemmes, at børneloven skal gælde for Grønland i følgende affattelse:

Kapitel 1

Registrering af faderskab i forbindelse med fødslen

§ 1. Fødes et barn af en kvinde, der er gift med en mand, anses ægtemanden som far til barnet, jf. dog stk. 2. Registrering af faderskabet foretages af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

1) ægtefællerne ved barnets fødsel er separerede,

- 2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har haft en anden ægtefælle eller en registreret partner uden at være separeret eller
- 3) begge ægtefæller anmoder om, at der rejses faderskabssag.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis ægtemanden er død inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3, jf. stk. 1, gælder ikke, hvis

- 1) ægtefællerne på dødstidspunktet var separerede,
- 2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har haft en anden ægtefælle eller en registreret partner uden at være separeret eller
- 3) moderen anmoder om, at der rejses faderskabssag.

§ 1 a. Fødes et barn af en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner, registreres sæddonor som far til barnet, når betingelserne i § 27 a, stk. 1 eller 3, er opfyldt, jf. dog stk. 3. Registrering af faderskabet foretages af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis sæddonoren er død før barnets fødsel, men efter at moderen har modtaget behandling med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller er blevet insemineret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis

- 1) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden end den kvinde, der har givet samtykke efter § 27 eller § 27 a, stk. 1 eller 3, uden at være separeret eller
- 2) en part, der er omfattet af § 27 a, anmoder om, at der rejses sag om faderskab eller medmoderskab.

§ 2. Fødes et barn af en ugift kvinde, anses en mand som far til barnet, hvis han og moderen skriftligt erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Registrering af faderskabet foretages af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registrering af barnets fødsel.

Stk. 2. Hvis et barn er dødfødt eller dør, før registreringen af barnets fødsel finder sted, kan en mand i forbindelse med registreringen af barnets fødsel registreres som far til barnet, hvis han og moderen sammen skriftligt erklærer, at de ønsker ham registreret som faderen.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis

- 1) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har haft en anden ægtefælle eller en registreret partner uden at være separeret eller
- 2) en eller begge parter på tidspunktet for erklæringen er umyndig eller under værgemål.

§ 3. Er faderskab før barnets fødsel anerkendt efter § 14, stk. 1, stk. 2, nr. 1, eller stk. 4, nr. 1, kan det på dette grundlag registreres af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.

Kapitel 1 a

Registrering af medmoderskab i forbindelse med fødslen

§ 3 a. Fødes et barn af en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner, anses ægtefællen eller partneren som medmor til barnet, jf. dog stk. 2. Registreringen af medmoderskabet foretages af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) ægtefællerne eller de registrerede partnere ved barnets fødsel er separerede,
- 2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden mand eller kvinde uden at være separeret,
- 3) moderen er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret med en kendt mands sæd, og betingelserne i § 27 a, stk. 1 eller 3, for at anse denne mand som far er opfyldt, eller
- 4) begge ægtefæller eller registrerede partnere anmoder om, at der rejses sag om faderskab eller medmoderskab.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis ægtefællen eller den registrerede partner er død inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3, jf. stk. 1, gælder ikke, hvis

- 1) ægtefællerne eller de registrerede partnere på dødstidspunktet var separerede,
- 2) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden mand eller kvinde uden at være separeret eller
- 3) moderen anmoder om, at der rejses sag om faderskab eller medmoderskab.

§ 3 b. Fødes et barn af en ugift kvinde, anses en kvinde som medmor til barnet, hvis hun og moderen skriftligt erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet, jf. dog stk. 3. Registreringen af medmoderskabet foretages af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registreringen af fødslen.

Stk. 2. Hvis barnet er dødfødt eller dør, før registreringen af barnets fødsel finder sted, kan en kvinde i forbindelse med registreringen af barnets fødsel registreres som medmor til barnet, hvis hun og moderen skriftligt erklærer, at de ønsker hende registreret som medmor, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis

- 1) moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med en anden mand eller kvinde uden at være separeret,
- 2) moderen er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret med en kendt mands sæd, og betingelserne i § 27 a, stk. 1 eller 3, for at anse denne mand som far er opfyldt, eller
- 3) en eller begge parter på tidspunktet for erklæringen er umyndig eller under værgemål.

§ 3 c. Er medmoderskab før barnets fødsel anerkendt efter § 14, stk. 1, kan det på dette grundlag registreres af den kirkebogsførende præst i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.

Kapitel 2

Sag om faderskab og medmoderskab ved Rigsombudsmanden

Sagens begyndelse

§ 4. Inden barnets fødsel kan sag rejses af moderen eller af Rigsombudsmanden.

§ 5. Er faderskab eller medmoderskab registreret efter kapitel 1 eller 1 a eller anerkendt ved Rigsombudsmanden, kan sag inden 6 måneder efter barnets fødsel rejses af moderen, faderen, medmoderen eller barnets værge.

Stk. 2. Er faderskab registreret efter §§ 1 eller 1 a, eller er medmoderskab registreret efter § 3 a, kan sag inden for samme frist rejses af faderens eller medmoderens dødsbo, medmindre faderen eller medmoderen må anses for at have anerkendt barnet som sit.

§ 6. En mand, som har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, har ret til at få prøvet, om han er barnets far, jf. dog stk. 2 og § 10. Anmodningen herom skal være skriftlig og skal fremsættes inden 6 måneder efter barnets fødsel, medmindre der på tidspunktet for anmodningen verserer en sag om faderskab eller medmoderskab.

Stk. 2. Er en mand registreret som barnets far, eller er en kvinde registreret som barnets medmor, kan der ikke rejses faderskabssag efter stk. 1, jf. dog §§ 6 a og 6 b. Uanset 1. pkt. kan en mand dog rejse faderskabssag, hvis han i den periode, hvor moderen blev gravid, var gift med moderen uden at være separeret eller levede i et fast samlivsforhold med hende.

§ 6 a. En mand eller kvinde, som har afgivet samtykke eller erklæring efter §§ 27, 27 a eller 27 b, kan rejse sag om faderskab eller medmoderskab. § 6, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 6 b. En mand, som inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med moderen uden at være separeret, skal snarest muligt have skriftlig meddelelse om barnets fødsel med vejledning om sin ret til at rejse faderskabssag. Det gælder dog ikke, hvis han allerede er part i sagen.

Stk. 2. En kvinde, som inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift eller registreret partner med moderen uden at være separeret, skal snarest muligt have skriftlig meddelelse om barnets

fødsel med vejledning om sin ret til at rejse medmoderskabssag. Det gælder dog ikke, hvis kvinden allerede er part i sagen.

§ 7. Er faderskab eller medmoderskab ikke registreret inden for 4 uger efter fødslen, og er der ikke rejst sag af andre, rejser Rigsombudsmanden sag, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er barnet dødt, skal faderskab eller medmoderskab kun søges fastslået, hvis moderen eller nogen, som har retlig interesse i det, anmoder om det.

Sagens behandling

§ 8. Moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Hun skal endvidere oplyse, om hun er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling, eller om hun er blevet insemineret, hvis barnet kan være blevet til ved denne behandling eller insemination, og i givet fald oplyse, hvem der har samtykket til behandlingen eller inseminationen. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis stk. 2-4 finder anvendelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke ved anerkendelse af faderskab eller medmoderskab efter § 14, stk. 1.

Stk. 3. Er faderskab registreret efter kapitel 1, eller er faderskab efter barnets fødsel anerkendt efter § 14, stk. 1, gælder stk. 1 kun, hvis det fastslås eller må anses for væsentligt bestyrket, at den mand, der er registreret som barnets far, eller som har anerkendt faderskabet, ikke er barnets far, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Er moderen blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling, eller er hun blevet insemineret, og er faderskab eller medmoderskab registreret efter kapitel 1 eller 1 a, eller er faderskab eller medmoderskab anerkendt efter barnets fødsel efter § 14, stk. 1, gælder stk. 1 kun, hvis det må anses for væsentligt bestyrket, at barnet ikke er blevet til ved denne behandling eller insemination.

Stk. 5. Giver moderen ikke de oplysninger, der fremgår af stk. 1, skal hun vejledes om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og barnet.

§ 9. Sagens parter er

- 1) barnet eller dets dødsbo,
- 2) moderen eller hendes dødsbo,
- 3) en mand, der er registreret som far eller har anerkendt faderskabet, eller hans dødsbo,
- 4) en mand, der efter moderens oplysninger er eller kan være barnets far, jf. § 8, eller hans dødsbo,
- 5) en mand, der har ret til at få prøvet, om han er barnets far, jf. §§ 6 eller 6 a, eller hans dødsbo,
- 6) en kvinde, der er registreret som medmor eller har anerkendt medmoderskabet, eller hendes dødsbo og
- 7) en kvinde, der har ret til at få prøvet, om hun er barnets medmor, jf. § 6 a, eller hendes dødsbo.

Stk. 2. Er moderen død, inddrager Rigsombudsmanden efter anmodning fra barnets værge en mand eller kvinde som part, hvis det antageliggøres, at manden er eller kan være barnets far, eller at kvinden er eller kan være barnets medmor.

§ 10. Er barnet blevet til ved et strafbart forhold, kan den mand, der har begået forholdet, ikke blive barnets far, hvis afgørende hensyn til barnet taler imod det.

§ 11. Rigsombudsmanden opfordrer moderen og de mænd, som er parter i sagen, til at medvirke ved retsgenetiske undersøgelser, hvis det kan have betydning for sagen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan anvendes over for andre end sagens parter, hvis det må antages at være af afgørende betydning for sagen.

§ 12. Rigsombudsmanden kan bestemme, at en mand, der utvivlsomt ikke er barnets far, og at en kvinde, der utvivlsomt ikke kan anses som barnets medmor, skal udtræde af sagen.

§ 13. Rigsombudsmanden indbringer sagen for retten, hvis

- 1) en af sagens parter anmoder om det,
- 2) Rigsombudsmanden finder det betænkeligt at fortsætte behandlingen af sagen,
- 3) der skal ske indkaldelse ved offentlig bekendtgørelse eller udfærdiges retsanmodning efter § 136 i retsplejelov for Grønland,
- 4) sagen i øvrigt ikke kan afsluttes ved anerkendelse eller henlæggelse ved Rigsombudsmanden eller

5) en af parterne er umyndiggjort efter § 2 i myndighedsloven som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Anerkendelse af faderskab og medmoderskab

§ 14. En mand kan anerkende faderskabet til et barn, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Det gælder dog ikke, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel eller forventede fødsel har været gift eller har haft en registreret partner uden at være separeret. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en kvindes anerkendelse af medmoderskabet til et barn.

Stk. 2. En mand, som har haft seksuelt forhold til barnets mor i den periode, hvor hun blev gravid, kan anerkende faderskabet, hvis

1) moderen efter det oplyste i denne periode ikke har haft seksuelt forhold til andre mænd og hun ikke er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret med donorsæd fra en anden mand eller

2) han utvivlsomt er barnets far.

Stk. 3. Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft seksuelt forhold til andre mænd, eller er hun blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret med donorsæd fra en anden mand, kan en mand anerkende faderskabet, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Anerkendelsen skal tiltrædes af sagens øvrige parter.

Stk. 4. En mand, der efter § 27, § 27 a, stk. 1 eller 3, eller § 27 b anses som barnets far, kan anerkende faderskabet, hvis

1) moderen efter det oplyste i den periode, hvor hun blev gravid, ikke har haft seksuelt forhold til andre mænd og hun ikke er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret med donorsæd fra en anden mand eller

2) han utvivlsomt er barnets far.

Stk. 5. En kvinde, der efter § 27 eller § 27 a, stk. 2 eller 4, anses som barnets medmor, kan anerkende medmoderskabet, hvis moderen efter det oplyste i den periode, hvor hun blev gravid, ikke har haft seksuelt forhold til en mand og hun ikke er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret med samtykke fra andre, jf. §§ 27, 27 a eller 27 b.

Stk. 6. Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft seksuelt forhold til en mand, kan en kvinde, der efter § 27 eller § 27 a, stk. 2 eller 4, anses som barnets medmor, anerkende medmoderskabet, hvis hun og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Dette gælder også i tilfælde, hvor moderen i den periode, hvor hun blev gravid, er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineret, og hvor en anden har givet samtykke til behandlingen og erklæret at ville være far eller medmor til barnet, jf. §§ 27, 27 a eller 27 b. Anerkendelsen skal tiltrædes af sagens øvrige parter.

Stk. 7. Anerkendelse efter stk. 1-6 skal ske skriftligt. Anerkendelse efter stk. 3 og 6 kan kun ske under et møde med Rigsombudsmanden eller med den, som Rigsombudsmanden bemyndiger til at afholde mødet.

Stk. 8. Er en af parterne umyndiggjort efter § 2 i myndighedsloven som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, kan der ikke ske anerkendelse efter stk. 1-6. Er den, der anerkender faderskabet eller medmoderskabet, umyndig som følge af mindreårighed, skal værgeren samtykke i anerkendelsen. § 193, stk. 2, 2. pkt., i retsplejelov for Grønland finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Inden anerkendelse efter stk. 1-6 skal den mand, som anerkender faderskabet, eller den kvinde, der anerkender medmoderskabet, være gjort bekendt med retsvirkningerne af anerkendelsen og med, at sagen kan kræves afgjort ved retten.

Stk. 10. Faderskab eller medmoderskab kan ikke inden barnets fødsel anerkendes efter stk. 2, nr. 2, stk. 3, stk. 4, nr. 2, stk. 5 og 6.

Kapitel 3

Sag om faderskab og medmoderskab ved retten

Sagens indbringelse

§ 15. Sag kan kun indbringes for retten af Rigsombudsmanden.

Sagens behandling

§ 16. Moderen har pligt til at møde i retten og afgive forklaring om, hvem der er eller kan være barnets far, og om hun er blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling, eller om hun er blevet insemineret, hvis barnet kan være blevet til ved denne behandling eller insemination, og i givet fald hvem der har samtykket til behandlingen eller inseminationen. § 8, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 17. Retten inddrager de mænd og de kvinder, der er nævnt i § 9, og andre mænd eller kvinder, der efter det oplyste kan være henholdsvis far eller medmor til barnet. §§ 6 b, 10 og 12 finder tilsvarende anvendelse.

§ 18. Retten træffer bestemmelse om gennemførelse af retsgenetiske undersøgelser af sagens parter, hvis det kan have betydning for sagen. § 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Anerkendelse af faderskab og medmoderskab

§ 19. Faderskab og medmoderskab kan anerkendes over for retten. § 14 finder tilsvarende anvendelse.

Dom til faderskab og medmoderskab

§ 20. En mand dømmes som far, hvis han efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser utvivlsomt er barnets far.

Stk. 2. I andre tilfælde dømmes en mand som far, hvis han har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, og der ikke foreligger omstændigheder, der gør det usandsynligt, at han er barnets far. Har moderen i den periode, hvor hun blev gravid, haft seksuelt forhold til andre mænd, er det endvidere en betingelse, at

- 1) ingen af disse efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser er barnets far eller
- 2) det er overvejende sandsynligt, at ingen af disse er barnets far.

Stk. 3. Ved afgørelser efter stk. 2, 2. pkt., nr. 2, tillægges det betydning, om moderen har været gift med eller levet sammen med en af mændene i den periode, hvor hun blev gravid.

Stk. 4. En kvinde kan dømmes som medmor, hvis hun efter § 27 eller § 27 a, stk. 2 eller 4, anses som medmor til barnet.

Stk. 5. En mand kan dømmes som far, hvis han efter § 27, § 27 a, stk. 1 eller 3, eller §§ 27 b eller 27 c anses som far til barnet.

Stk. 6. Er et barn blevet til ved assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemination, kan der træffes afgørelse om, at en mand er far, eller at en kvinde er medmor, hvis det godtgøres, at moderen og manden eller kvinden inden behandlingen med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller inseminationen var enige om, at manden skal være barnets far, eller at kvinden skal være barnets medmor, selvom betingelserne i §§ 27 og 27 a for at anse manden som far eller kvinden som medmor ikke er opfyldt.

Kapitel 4

Genoptagelse

§ 21. Er faderskabet eller medmoderskabet til et barn ikke registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen efter anmodning fra moderen eller hendes dødsbo, barnet eller dets værge eller dødsbo, en mand, som har ret til at få prøvet, om han er barnets far efter § 6 eller § 6 a, eller en kvinde, som har ret til at få prøvet, om hun er barnets medmor efter § 6 a.

Stk. 2. Genoptagelse kan kun finde sted, hvis det antageliggøres, at en bestemt mand kan blive barnets far, eller at en bestemt kvinde kan blive barnets medmor.

Stk. 3. Er barnet myndigt, kan sagen ikke genoptages mod dets vilje.

§ 22. Er faderskabet til et barn registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen, hvis moderen eller hendes dødsbo, barnet eller dets værge eller dødsbo og faderen eller hans dødsbo i enighed anmoder om det.

Stk. 2. Er medmoderskabet til et barn registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, genoptages sagen, hvis moderen eller hendes dødsbo, barnet eller dets værge eller dødsbo og medmoderen eller hendes dødsbo i enighed anmoder om det.

Stk. 3. Genoptagelse efter stk. 1 eller 2 kan kun finde sted, hvis det sandsynliggøres, at en mand kan blive barnets far, eller at en kvinde kan blive barnets medmor.

§ 23. Er der i forbindelse med registreringen af faderskabet eller medmoderskabet sket fejl, der kan have betydning for, hvem der er registreret som far eller medmor, kan moderen eller hendes dødsbo, barnets værge eller dødsbo, den registrerede far eller hans dødsbo, den registrerede medmor eller hendes dødsbo eller en mand eller kvinde, der på grund af fejlen ikke er blevet registreret som far eller medmor til barnet, eller dennes dødsbo inden 3 år efter barnets fødsel forlange sagen genoptaget.

Stk. 2. Sag efter stk. 1 kan ikke rejses af faderen eller hans dødsbo eller af medmoderen eller hendes dødsbo, hvis han eller hun med kendskab til eller formodning om fejlen har anerkendt barnet ved at behandle det som sit. Sag kan heller ikke rejses af moderen eller hendes dødsbo, hvis hun med kendskab til eller formodning om fejlen har ladet faderen eller medmoderen behandle barnet som sit.

Stk. 3. En sag skal genoptages efter anmodning fra en mand eller en kvinde, som efter § 6 b skal have meddelelse om barnets fødsel, hvis meddelelsen ikke er kommet frem til den pågældende inden 5 måneder efter fødslen. Anmodningen skal fremsættes uden ugrundet ophold, efter at den pågældende har fået kendskab til barnets fødsel, og senest 3 år efter fødslen.

§ 24. Er faderskabet eller medmoderskabet til et barn registreret eller fastslået ved anerkendelse eller dom, kan moderen eller hendes dødsbo, barnets værge eller dødsbo, faderen eller hans dødsbo eller medmoderen eller hendes dødsbo inden 3 år efter barnets fødsel anmode om, at sagen genoptages, hvis der er fremkommet oplysninger om omstændigheder, der kan antages at ville give sagen et andet udfald, eller der i øvrigt er særlig anledning til at antage, at sagen vil få et andet udfald.

Stk. 2. Ved afgørelser efter stk. 1 tillægges det navnlig betydning,

- 1) hvor lang tid der er gået siden barnets fødsel,
- 2) om faderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om, hvorvidt han er far til barnet, har anerkendt barnet ved at behandle det som sit,
- 3) om medmoderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om, hvorvidt hun er medmor til barnet, har anerkendt barnet ved at behandle det som sit,
- 4) om moderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der er nævnt i nr. 2 og 3, har ladet faderen eller medmoderen behandle barnet som sit,
- 5) om en part med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om, hvem der er barnets far eller medmor, ikke inden rimelig tid har anmodet om genoptagelse, og
- 6) om barnet kan forventes at ville få en far eller en medmor, hvis sagen genoptages.

§ 25. Genoptagelse efter §§ 23 og 24 kan efter udløbet af fristen i disse bestemmelser tillades, hvis der kan anføres ganske særlige grunde til, at anmodningen ikke er fremsat tidligere, omstændighederne i øvrigt i høj grad taler for genoptagelse og det må antages, at en fornyet behandling af sagen ikke vil medføre væsentlige ulemper for barnet.

§ 26. Afgørelse af, om en sag skal genoptages, træffes af Rigsombudsmanden.

Stk. 2. Rigsombudsmanden indbringer spørgsmålet om genoptagelse for retten, hvis en part inden fire uger efter Rigsombudsmandens afgørelse anmoder om det.

Stk. 3. Genoptages sagen, finder kapitel 2 og 3 tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. En mand, der tidligere har været part i sagen, men som efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser eller bevis om, hvorvidt han har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, ikke er blevet anset som barnets far, kan ikke mod sin vilje inddrages på ny. Dette gælder dog ikke, hvis han har afgivet falsk forklaring om forhold af betydning for sagen eller der med hans viden er sket identitetsforveksling, ombytning af genetisk materiale eller anden tilsvarende fejl.

Kapitel 5

Faderskab, medmoderskab og moderskab ved assisteret reproduktion eller lignende behandling og insemination

Faderskab og medmoderskab

§ 27. Er en kvinde blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, anses hendes ægtefælle, registrerede partner eller partner som barnets far eller medmor, hvis denne har givet samtykke til behandlingen og barnet må antages at være blevet til ved denne, jf. dog § 27 a, stk. 1. Samtykket skal være skriftligt og indeholde en erklæring om, at manden skal være barnets far, eller at kvinden skal være barnets medmor.

Stk. 2. Er en kvinde blevet insemineret uden deltagelse af en sundhedsperson, anses hendes ægtefælle, registrerede partner eller partner som barnets far eller medmor, hvis denne har givet samtykke hertil, og barnet må antages at være blevet til ved inseminationen, jf. dog § 27 a, stk. 3. Samtykket, der skal indeholde en erklæring om, at manden skal være barnets far, eller at kvinden skal være barnets medmor, skal afgives på en blanket, der skal indsendes til Rigsombudsmanden.

§ 27 a. Er en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner eller en kvindelig partner, blevet behandlet med assisteret reproduktion eller lignende behandling med en kendt mands sæd af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar, anses manden som barnets far, hvis barnet må antages at være blevet til ved denne behandling og manden skriftligt har erklæret, at han skal være barnets far, jf. dog stk. 2. En eventuel ægtefælle eller registreret partner til den kvinde, der skal behandles, skal have givet skriftligt samtykke til behandlingen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis de tre parter, der er nævnt i stk. 1, skriftligt erklærer, at ægtefællen, den registrerede partner eller partneren til den kvinde, der skal behandles, skal være barnets medmor. Herefter anses ægtefællen, den registrerede partner eller partneren som barnets medmor.

Stk. 3. Er en kvinde, der er gift med en kvinde eller har en registreret partner eller en kvindelig partner, blevet insemineret med en kendt mands sæd uden deltagelse af en sundhedsperson, anses manden som barnets far, hvis han har givet samtykke hertil, barnet må antages at være blevet til ved inseminationen, og manden skriftligt har erklæret, at han skal være barnets far, jf. dog stk. 4. En eventuel ægtefælle eller registreret partner til den kvinde, der skal insemineres, skal have givet skriftligt samtykke til inseminationen.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 gælder ikke, hvis de tre parter, der er nævnt i stk. 3, skriftligt erklærer, at ægtefællen, den registrerede partner eller partneren til den kvinde, der skal insemineres, skal være barnets medmor. Herefter anses ægtefællen, den registrerede partner eller partneren som barnets medmor.

Stk. 5. Erklæring og samtykke efter stk. 3 og 4 skal afgives på en blanket, der skal indsendes til Rigsombudsmanden.

§ 27 b. I situationer, der ikke er omfattet af §§ 27 eller 27 a, anses en sæddonor som far til et barn, der med hans sæd er blevet til ved behandling med assisteret reproduktion eller lignende behandling af en anden kvinde end hans ægtefælle eller partner, hvis

- 1) den assisterede reproduktion eller lignende behandling er foretaget af en sundhedsperson eller under en sundhedspersons ansvar,
- 2) han skriftligt har givet samtykke til, at en bestemt kvinde modtager behandlingen,
- 3) barnet må antages at være blevet til ved denne og
- 4) han skriftligt har erklæret, at han skal være barnets far.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis barnet er blevet til ved insemination med sæddonorens sæd uden deltagelse af en sundhedsperson.

§ 27 c. I sager, der ikke er omfattet af §§ 27, 27 a, 27 b eller 28, anses en sæddonor som far til et barn, der med hans sæd er blevet til ved assisteret reproduktion eller lignende behandling eller ved insemination uden deltagelse af en sundhedsperson, medmindre sæden er anvendt uden hans viden eller efter hans død.

§ 28. Medmindre andet følger af § 27, § 27 a, stk. 1, eller § 27 b, anses en sæddonor ikke som far til et barn, der med hans sæd er blevet til ved assisteret reproduktion eller lignende behandling, hvis sæden er

doneret til et vævscenter, der distribuerer sæd, en sundhedsperson eller en person, der arbejder under en sundhedspersons ansvar.

§ 29. Bestemmelserne i kapitel 1-4 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Moderskab

§ 30. Den kvinde, som føder et barn, anses for mor til barnet.

Kapitel 6

Surrogatmoderskab

§ 31. En aftale om, at en kvinde, som føder et barn, efter fødslen skal udlevere barnet til en anden, er ugyldig.

Kapitel 6 a

Forældre og parter, der har gennemført juridisk kønsskifte inden barnets fødsel

§ 31 a. Bestemmelserne i kapitel 1-6 anvendes med de ændringer, der følger af stk. 2 og 3, på forældre og parter, der efter § 3, stk. 6, i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om Det Centrale Personregister har gennemført juridisk kønsskifte inden barnets fødsel.

Stk. 2. En part, der er omfattet af stk. 1, har under behandlingen af en sag om faderskab og medmoderskab de rettigheder og pligter, som den pågældende ville have haft efter sit køn inden det juridiske kønsskifte. I relation til § 27 a betragtes en mand, der har gennemført et juridisk kønsskifte til kvinde inden barnets fødsel, dog som kvindelig ægtefælle eller kvindelig partner til den kvinde, der skal behandles med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemineres.

Stk. 3. En forælder, der er omfattet af stk. 1, anses efter denne anordning som barnets far eller medmor ud fra sit køn, der er registreret i CPR på fødselstidspunktet.

§ 31 b. En forælder, der anses for barnets far eller medmor efter § 31 a, stk. 3, har de rettigheder og pligter i forhold til moderskab, faderskab og medmoderskab efter lovgivningen for Grønland, som den pågældende ville have haft efter sit køn inden det juridiske kønsskifte.

Kapitel 7

Rigsombudsmandens vejledningspligt

§ 32. Rigsombudsmanden yder i fornødent omfang vejledning om spørgsmål, der vedrører denne anordning, og bistår herunder med udfyldelse af blanketter m.v.

Kapitel 8

Forskellige bestemmelser

§ 33. Social- og ældreministeren fastsætter regler om behandling af sager efter denne anordning, herunder om den kirkebogsførende præsts og Rigsombudsmandens registrering af faderskab og medmoderskab, om Rigsombudsmandens behandling af sager om faderskab og medmoderskab, om beregning af den periode, hvor moderen blev gravid, og om retsgenetiske undersøgelser. Social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af klager over Rigsombudsmandens sagsbehandling, jf. § 35, stk. 2.

Stk. 2. Blanketter til brug for registrering af faderskab og medmoderskab og til brug for anerkendelse og afgivelse af erklæring efter §§ 14, 19, 27, 27 a og 27 b skal være godkendt af social- og ældreministeren.

Social- og ældreministeren kan bestemme, at underskrifter på disse blanketter skal være bekræftet af en advokat eller to vitterlighedsvidner eller på anden måde.

Stk. 3. Social- og ældreministeren kan bestemme, at en anerkendelse afgivet i udlandet skal ligestilles med en anerkendelse for Rigsombudsmanden.

§ 33 a. Erklæring efter § 2, stk. 1, og § 3 b, stk. 1, og anmodning om registrering af faderskab efter § 1 a skal indgives til den kirkebogsførende præst ved anvendelse af den digitale løsning, som Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke stiller til rådighed (digital selvbetjening). Erklæringer, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af den kirkebogsførende præst, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Anmodning om rejsning eller genoptagelse af sag om faderskab eller medmoderskab efter §§ 4, 5, 6, 6 a og 21-24 og anmodning om anerkendelse af faderskab eller medmoderskab efter § 14 samt blanket efter § 27, stk. 2, og § 27 a, stk. 3-5, skal indgives til Rigsombudsmanden ved anvendelse af den digitale løsning, som Rigsombudsmanden stiller til rådighed (digital selvbetjening). Erklæringer og anmodninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Rigsombudsmanden, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at borgerne ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal myndigheden, jf. stk. 1 og 2, tilbyde, at erklæringen eller anmodningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1 og 2. Myndigheden, jf. stk. 1 og 2, bestemmer, hvordan en erklæring eller anmodning omfattes af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 4. Myndigheden kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 3 nævnte tilfælde undlade at afvise en erklæring eller anmodning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for myndigheden ved at modtage erklæringen eller anmodningen på anden måde end digitalt.

Stk. 5. En digital erklæring eller anmodning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.

§ 34. Regeringen kan indgå overenskomst med andre stater om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om fastsættelse af faderskab, medmoderskab og moderskab til børn. Overenskomsten finder anvendelse i Grønland efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordiske landes regler om fastsættelse af faderskab, medmoderskab og moderskab til børn.

§ 35. Rigsombudsmandens afgørelser efter denne anordning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. I sager efter kapitel 2, 4 og 5 kan Rigsombudsmandens sagsbehandling påklages til social- og ældreministeren.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 36. Anordningen træder i kraft den [dato], jf. dog 2. pkt. Social- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikraftsættelsen af § 33 a.

Stk. 2. Anordningen finder ikke anvendelse for børn, som er født før anordningens ikrafttræden, jf. dog stk. 4-6. For disse børn finder de hidtil gældende regler anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 22, jf. § 26, finder også anvendelse for børn, som er født før anordningens ikrafttræden.

Stk. 4. § 20, stk. 6, finder ikke anvendelse, hvis behandling med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemination er foretaget før anordningens ikrafttræden.

Stk. 5. §§ 27, 27 a og 27 b finder ikke anvendelse for børn, der er blevet til ved assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemination, hvis samtykke hertil og erklæring om at skulle være barnets far eller medmor er afgivet før anordningens ikrafttræden.

Stk. 6. § 27 c og 28 finder ikke anvendelse, hvis behandling med assisteret reproduktion eller lignende behandling eller insemination er foretaget før anordningens ikrafttræden.

§ 37. (Sættes ikke i kraft for Grønland ved denne anordning)

§ 38. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 39. Forskrifter udstedt i medfør af børneloven gælder ikke for Grønland.

Indholdsfortegnelse

<u>Kapitel 1</u>	Registrering af faderskab i forbindelse med fødslen
<u>Kapitel 1 a</u>	Registrering af medmoderskab i forbindelse med fødslen
<u>Kapitel 2</u>	Sag om faderskab og medmoderskab ved statsforvaltningen
<u>Kapitel 3</u>	Sag om faderskab og medmoderskab ved retten
<u>Kapitel 4</u>	Genoptagelse
<u>Kapitel 5</u>	Faderskab, medmoderskab og moderskab ved assisteret reproduktion eller lignende behandling og insemination
<u>Kapitel 6</u>	Surrogatmoderskab
Kapitel 6 a	Forældre og parter, der har gennemført juridisk kønsskifte inden barnets fødsel
<u>Kapitel 7</u>	Statsforvaltningens vejledningspligt
<u>Kapitel 8</u>	Forskellige bestemmelser
<u>Kapitel 9</u>	Ikrafttræden m.v.

¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«

² Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«

³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1, 9, 10, 11 og 14 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Lovens §§ 1-4 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 3 og 4 og § 6, nr. 1 og 3, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 5-9 og 15 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

⁸ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1-4, 7, 8 og 11 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Stk. 4. §§ 1-4, 6-12, 17-20, 27 og 39 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

¹⁰ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1-9 og 11 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

¹¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1-5 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«